

ஸ்ரீ

திருமங்கை மன்னன் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

திரு வெ மு கூ ற் றி ரு க் கை க .

—o—o—o—

பெருமாள்கோயில்

பிரதிவாதிபயங்கரம்

உபயவேதாந்தவித்வான் அண்ணங்கராசாரியர்

முன்னோருரைகளைத்தழுவி எளிய நடையில்

தெளிய எழுதிய

• திவ்யார்த்த தீபிகையென்னும் உரையுடன்,

Released by Maran's Dog Toronto , Canada

காஞ்சீபுரம் துமான் அக்கக்கடத்தில்

அச்சிடுவிக்கப்பட்டது

பிரபலவாஸ் சித்திரைமீ

al Pillai Loka chariar Sishyan , Toronto , Canada

இதன் விலை 0 6 0] 1927 [தபால்சேலவு வேறு.

ஸ்ரீ

திருமங்கை மன்னன் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

திருவெழுகூற்றிருக்கை.

—o—o—o—

பெருமாள்கோயில்

பிரதிவாதிபயங்கரம்

உபயவேதாந்தவித்வான் அண்ணங்கராசாரியர்

முன்னோருரைகளைத்தழுவி எளிய நடையில்

தெளிய எழுதிய

• திவ்யார்த்த தீபிகையென்னும் உரையுடன்,

—

காஞ்சீபுரம் துமான் அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சிடுவிக்கப்பட்டது

பிரபலவாஸ் சித்திரைமீ

—

இதன் விலை 0 6 0] 1927 [தபால்சேலவு வேறு.

ஸ்ரீ

திருமங்கை மன்னன் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

திருவெழுகூற்றிருக்கை.

—o—o—o—

பெருமாள்கோயில்

பிரதிவாதிபயங்கரம்

உபயவேதாந்தவித்வான் அண்ணங்கராசாரியர்

முன்னோருரைகளைத்தழுவி எளிய நடையில்

தெளிய எழுதிய

• திவ்யார்த்த தீபிகையென்னும் உரையுடன்,

—

காஞ்சீபுரம் துமான் அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சிடுவிக்கப்பட்டது

பிரபலவாஸ் சித்திரைமீ

—

இதன் விலை 0 6 0] 1927 [தபால்சேலவு வேறு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சீரணம்.

திருவெழு கூற்றிருக்கை.

திருவெழுகூற்றிருக்கை என்னும் இத்திவ்யப் பிரபந்தமானது இந்த உலகில் இருள் நீங்க வந்துதித்து அகந்தமிழால் நற்கலைகள் ஆய்ந்துரைத்த ஆழ்வார்களுள் பிரதானமான நம்மாழ்வாரருளிச் செய்த சதுர்வேதஸாரமான நான்கு திவ்யப்பரந்தங்களுக்கு ஆறாம் கங்குற அவதரித்த திருமங்கையாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய ஆறு திவ்யப்பரந்தங்களுள் ஒன்றும். [பெரிய திருமொழி, திருக்குறந்தாண்டகம், திருவெழுகூற்றிருக்கை, கிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல், திருநெய்தாண்டகம்-என்பன ஆறு திவ்யப்பரந்தங்களாம்.]

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் வகுத்தருளின அடைவில் மூன்றாவது ஆயிரமாகிய இயற்பாயில் எட்டாவது பிரபந்தமாக அமைந்தது இது.

“வென்றியே வேண்டி வீழ்பொருட் கிரங்கி வேற்கணர் கல
னியே கருதி, நின்றவா நில்லா, நெஞ்சின் யுடையேன்” என்றும்
“சாந்தேந்து மென்முலைபார் தடந்தோள் புணரின்ப வென்னத்
தாழ்ந்தேன்” என்றும் தாமே அருளிச்செய்தபடி விஷயப்பாவண
ராய்த் திரிந்தகொண்டிருந்த இவ்வாழ்வார்தம்மை எம்பெருமான்
திருத்திப் பணிகொள்ளத் திருவுள்ளம்பற்றி “விஷயங்கவரி
ஆழ்ந்து திரிகிற இவரை சாஸ்தாங்களைக் காட்டித் திருத்த முடி
பாது, நம் அழகைக் காட்டியே மீட்டவேணும்” என்று கொண்டு
தன் அழகைக் காட்டிக்கொடுக்க, ஆழ்வாரும் அதைக்கண்டு சடு
பட்டு “வேம்பின் புழு வேம்பன்றி யுண்ணாது, அடியேன் நான்
பின்னுமுன்சேவடியன்றி நயவேன்” என்னுப்படி அவகாஹித்தார்.

இவரீடுப்படி தன்பக்கல் அவகாஹிக்கக்கண்ட எம்பெருமான்
“இப்போது இவர்க்கு மீட்டித்து உண்டான பற்று மற்ற விஷ
யங்களிற் போலல்லாமல் ஸம்பந்த வுணர்ச்சியெழுந்த ஈட்டுப்பற்றத்
தாக வேணும்; இல்லையேல் இப்பற்று இவர்க்கு நிலைநிற்கா தொழி
யினும் ஒழியும்” என்றெண்ணி எல்லாப் பொருள் கோயும் விளக்கு
வதான திருமந்தரத்தையும் தனது ஸௌசீலியம் முதலிய திருக்கு
ணங்கோயும் திருமந்தார்த்தத்துக்கு எல்லை நிலமாண் தீவ்யதேசங்
களையும் ஆழ்வார்க்குத் தரட்டிக் கொடுக்க, அவரும் “வாடினேன்
வாடி” என்று தொடங்கி எம்பெருமானு கந்தருளின இடமே பாம
ப்ரபயமென்று அதுபவித்தார்.

இங்ஙனம் அனுபவித்த ஆழ்வார்க்கு இவ்வதுபவம் நித்யமாய்ச்
செல்லுமகக்காக இவரைத் திருநாட்டிலே கொண்டிபோக வேணு
மெனக் கருதிய எம்பெருமான் ஸம்ஸாரத்தில் இவர்க்கு ஜிஹ்வாஸை
பிறக்குப்படி அதனுடைய தண்மைமைய அறிவிக்க, அறிந்தவிவர்
அஞ்சி நடுங்கி “மாற்றமுள்” என்னுத் திருமொழியிலே “இருபா
டெரி கொள்ளியினுள் செறும்பேபோல்” “பாம்போடொரு
பாம்புபோலியே புகின்றாற்போல்” “வென்னத் திடைப்பட்ட கலியினம்
போலே” என்று தமது அச்சத்திற்குப் பலவற்றை த்ருஷ்டாந்த
மாகச் சொல்லிக் கதறினார்.

இப்படி இவர் கதறிக்கதறி “பணியாயெனக் குப்பும் வகை
பாஞ்சோதி” என்றும், “அந்தோ வருளாய் அடியேற்குன்
னருளே” என்றும் சொல்லி வேண்டின கிடத்தும், சிறுகுழந்தை

கள் பசி பசி யென்று கதறியழுதாலும் அஜீரணம் முதலியவை கழிந்து உண்மையான பசி உண்டாமளவும் சோறிடாத தாயைப் போலே, எம்பெருமான் 'இவர்க்குமுற்ற முதிர்ந்த பாம்பக்தி பிறக் குமாவும் நாம் முகங்காட்டுவோமல்லோம்.' என்று உதவல்களை யிருக்க; ஒரு கண்ணமும் அவனைப் பிரிந்திருக்கபாட்டாத ஆழ்வார்- யிருந்த தாலுங் கொண்டவர்கள் நீரிலே விழுந்து நீரைக் குடிப்ப தும் நீரை வாரி மேலே இறைத்துக்கொள்வதும் செய்யுமாபோலே, அவ்வெம்பெருமான வாயாலே பேசியும் தலையாலே வணங்கியும் நெஞ்சாலே நினைத்தும் தரிக்கப்பார்த்தார்—திருக்குறுந்தாண்டக மென்னும் திவ்யப்ரபந்தத்திலே.

தாலும் அளவற்றதாயிருக்கச் சிறிது குடித்த தண்ணீர் த்ருப் தியை உண்டுபண்ணாமல் மேலும் விஞ்சிய விடையைப் பிறப்பிக்கு மாபோலே, இவர் திருக்குறுந் தாண்டகத்தில் அநுபவித்த அநுப வம் பழைய அபிநவேசத்தைக் கிளப்பிப் பெரிய ஆர்த்தியை உண் டாக்கவே, “நின்னடியினை பணிவன் வருமிடாகல் மாற்றே லினையே” என்று ஆரத்தராயச் சானம் புதுகிறார்—இத்திருவெழு கூற்றிருக்கை யென்னும் திவ்யப்ரபந்தத்திலே.

“திருவெழு கூற்றிருக்கை” என்றால் என்ன?

இத்திருமங்கையாழ்வார், தமிழ்க்கவிசரில் தலைபானவர் என் பது உலகறிந்த விஷயம், ஆசகவி என்றும், மதுரகவி என்றும் சித்திரக்கவி என்றும், வித்தாசக்கரியென்றும், கவிசரில் நான்கு வகைகள் உண்டு. அருமைப்பட்டுச் சொற்களைச் சேர்த்து மஹாப் பிரயாஸமாய்ப் பாடுகையன்றியே பல கிபர்த்தன்களோடு கூடிய பாடல்களையும் விரைவில் பாவசமாகப் பாடுதலாகிற ஆசகவித்வ மும், தொடையும் தொடைவிகற்பமுஞ் செறியச் சொற்களையும் பொருட்சுவையும் வினங்கப் பவவகை அலங்காரங்களும் பொலியப் பாடுதலாகிற மதுரகவித்வமும், கவிவெண்பா முதலியன விளித்துப் பாடுதலாகிற வித்தாசகவித்வமும் இவ்வாழ்வாருடைய திவ்யப்ர பந்தங்களாகிய பெரிய திருமொழி திருத்தாண்டகங்கள் திருமடல் களாமவற்றில் நன்கு விளங்கும்.

இனி மிகுந்துள்ளது சித்தாகவித்வம். இதன் வகைகள் பல; “ஏகபாதமும் எழுகூற்றிருக்கையும், காதைக்கார்ப்பும் கார்துறைச்

செய்யுளும், கூடச்சதுக்கமும் கோமுகத்திரியும், இவைமுதலாவன
 சித்திரக்கவியே” என்றும், “மாலைமாற்றே சக்காஞ் சுழிசுளம்,
 ஏகபாதம் எழுகூற்றிருக்கை, காதைகரப்பே கார்தறைப்பாட்டே,
 பாதமடக்கே பாவின் புணர்ப்பே, கூடசதுக்கம் கோமுகத்திரியே,
 ஓரினத்தெழுத்தாலுயர்ந்த பாட்டே, ஒற்றுப்பெயர்த்தல் ஒரு
 பொருட்பாட்டே, சித்திரப்பாவே விசித்திரப்பாவே, விசற்ப
 நடையே வினாவுத்தாமே, சருப்பதீதாபத்திரம் சார்ந்தவெழுத்தே,
 வருக்கமுமற்றும் வடநூற்கடலுள், ஒருக்குடன்வைத்த உதாரண
 நோக்கி, ஊரித்து மறைத்தும் மறைக்கவிப்பாட்டும், தெரித்துப்
 பாடுவது சித்திரக்கவியே” என்றும் இலக்கண நூல்களில் அவ்
 வகைகள்வகுக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, எழுகூற்றிருக்கை யென்
 பது சித்திரக்கவிகளிற் சேர்ந்ததாம்.

சகரபந்தம், பத்மபந்தம், முரஜபந்தம், நாகபந்தம், ரதபந்தம்
 என வடமொழிப்புலவர்கள் கவனஞ்செய்வதுபோலவே தமிழர்
 களுஞ் செய்வதுண்டு. இவற்றின் லக்ஷணங்களும் இலக்கண நூல்
 களிற் கூறப்பட்டுள்ளன. ஸம்ஸ்கிருதத்தில் சிசுபாலவதமஹாகாவ்
 யம், யமகாத்காரம், பாதுகாஸஹஸ்ரம், லக்ஷ்மீஸஹஸ்ரம், ப்ர
 தாபருத்ரீயம் முதலிய நூல்களில் பரபல பந்தங்களில் விசித்திர
 மாகச் சீலோகங்களை யமைத்துக் கவனஞ் செய்திருப்பதுபோலத்
 தமிழிலும் சில புலவர்கள் சித்திரக்கவிகள் பாடி யிருக்கின்றனர்.
 எழுகூற்றிருக்கை பென்பது ரதபந்தத்தில் அமைக்கத்தக்க ஒரு
 பாசரம். (ரதமாவது தேர்.) தேரின் உருவத்தோன்றக் கட்டங்
 கள் போட்டு அவற்றில் எண்முறையே பாசாப்பகுதிகளை அடக்க
 வேண்டும். தோரணது மேற்பாகமென்றும் கீழ்ப்பாகமென்றும்
 இரண்டுபாகங் கொண்டதாயிருக்கும். ஒவ்வொரு பாகத்திலும்
 ஏழுகூறுகள் உண்டாய்ப்படி கீறவேண்டும். அப்படி கீறும்போது,
 முதற்கூறு மூன்று அறையும், இரண்டாகூறு ஐந்து அறையும்,
 மூன்றாகூறு ஏழு அறையும், நான்காகூறு ஒன்பது அறையும்,
 ஐந்தாகூறு பதினொன்றையும் ஆறாகூறு பதின்மூன்றையும்
 ஏழாகூறும் அங்கனமேயாக இப்படி ஒன்றற்கொன்று இரண்ட
 றை மேற்பட முறையே கீறவேண்டும். மேற்பாகத்தில் தலையிலிருந்
 தும் கீழ்ப்பாகத்தில் அடியிலிருந்தும் இந்தக்கரையக் கொள்ளத்தக்
 கது. வீரசோழியம் முதலிய இலக்கண நூல்களில் இதன் லக்ஷணம்
 மிக்க சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

இதில் எண்களை
மாத்திரம்

$$\begin{array}{c} 1 \\ 1 \quad 2 \quad 1 \end{array}$$

இலக்கணப்படி
சொப்பிவிருக்கிறோம்.

$$\begin{array}{ccccc} 1 & 2 & 3 & 2 & 1 \end{array}$$

$$\begin{array}{ccccccc} 1 & 2 & 3 & 4 & 3 & 2 & 1 \end{array}$$

$$\begin{array}{ccccccccc} 1 & 2 & 3 & 4 & 5 & 4 & 3 & 2 & 1 \end{array}$$

$$\begin{array}{ccccccccccc} 1 & 2 & 3 & 4 & 5 & 6 & 5 & 4 & 3 & 2 & 1 \end{array}$$

$$\begin{array}{cccccccccccc} 1 & 2 & 3 & 4 & 5 & 6 & 7 & 6 & 5 & 4 & 3 & 2 & 1 \\ 1 & 2 & 3 & 4 & 5 & 6 & 7 & 6 & 5 & 4 & 3 & 2 & 1 \end{array}$$

ரதபந்தம்.

$$\begin{array}{cccccccccccc} 1 & 2 & 3 & 4 & 5 & 6 & 7 & 6 & 5 & 4 & 3 & 2 & 1 \\ 1 & 2 & 3 & 4 & 5 & 6 & 7 & 6 & 5 & 4 & 3 & 2 & 1 \end{array}$$

$$\begin{array}{ccccccccccc} 1 & 2 & 3 & 4 & 5 & 6 & 5 & 4 & 3 & 2 & 1 \end{array}$$

$$\begin{array}{ccccccccc} 1 & 2 & 3 & 4 & 5 & 4 & 3 & 2 & 1 \end{array}$$

$$\begin{array}{ccccccc} 1 & 2 & 3 & 4 & 3 & 2 & 1 \end{array}$$

$$\begin{array}{ccccccc} 1 & 2 & 3 & 2 & 1 \end{array}$$

$$\begin{array}{ccc} 1 & 2 & 1 \end{array}$$

இந்த எண்கள்
முறையே
பாசரப் பகுதிகளை

நிரம்பக்கொண்ட
ரதபந்தம் ஆடுத்த
பக்கத்தில்.

8

1		2		1	
ஒரு பேருத்தி		ஒரு மலர்ந்த விலில்		ஒரு முழையின் மீன்	
2		3		1	
ஒருசுடர் மீனினி விபங்கா		முமமதினி லங்கை		இருசால் வளைய	
3		4		2	
மூவடி		கால் நிலம் வேண்டி		முப்புரி தூபெடு மாணியி லக்த...	
4		5		3	
கால்தினை அஞ்சினை ப்பறவைவால்வாய் யெறி		6. அறு தொழி லத்தணர் வணங்		காண்கு உடன டக்கி	
5		6		4	
ஐவடை டேன்வி		7. ஆறு பொதி தடையா னறிய		இரண்ட கைபவறு மாநினை டையுளம	
6		7		5	
ஐவாய் அரவேடு		8. அறுபத 7. ஏழ்வி டை அட னைவால்		காண்கு உடன டக்கி	
7		8		6	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
8		9		7	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
9		10		8	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
10		11		9	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
11		12		10	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
12		13		11	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
13		14		12	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
14		15		13	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
15		16		14	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
16		17		15	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
17		18		16	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
18		19		17	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
19		20		18	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
20		21		19	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
21		22		20	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
22		23		21	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
23		24		22	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
24		25		23	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
25		26		24	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
26		27		25	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
27		28		26	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
28		29		27	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
29		30		28	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
30		31		29	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
31		32		30	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
32		33		31	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
33		34		32	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
34		35		33	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
35		36		34	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
36		37		35	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
37		38		36	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
38		39		37	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
39		40		38	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
40		41		39	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
41		42		40	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
42		43		41	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
43		44		42	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
44		45		43	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
45		46		44	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
46		47		45	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
47		48		46	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
48		49		47	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
49		50		48	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
50		51		49	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
51		52		50	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
52		53		51	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
53		54		52	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
54		55		53	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
55		56		54	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
56		57		55	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
57		58		56	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
58		59		57	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
59		60		58	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
60		61		59	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
61		62		60	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
62		63		61	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
63		64		62	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
64		65		63	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
65		66		64	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
66		67		65	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
67		68		66	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
68		69		67	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
69		70		68	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
70		71		69	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
71		72		70	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
72		73		71	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
73		74		72	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
74		75		73	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
75		76		74	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
76		77		75	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
77		78		76	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
78		79		77	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
79		80		78	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
80		81		79	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
81		82		80	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
82		83		81	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
83		84		82	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
84		85		83	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
85		86		84	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
86		87		85	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
87		88		86	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
88		89		87	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
89		90		88	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
90		91		89	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
91		92		90	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
92		93		91	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
93		94		92	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
94		95		93	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
95		96		94	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
96		97		95	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
97		98		96	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
98		99		97	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
99		100		98	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
100		101		99	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
101		102		100	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
102		103		101	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
103		104		102	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
104		105		103	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
105		106		104	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
106		107		105	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
107		108		106	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
108		109		107	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
109		110		108	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
110		111		109	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
111		112		110	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
112		113		111	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
113		114		112	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
114		115		113	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
115		116		114	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
116		117		115	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
117		118		116	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
118		119		117	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
119		120		118	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
120		121		119	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
121		122		120	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
122		123		121	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
123		124		122	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
124		125		123	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
125		126		124	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
126		127		125	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
127		128		126	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
128		129		127	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
129		130		128	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
130		131		129	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
131		132		130	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
132		133		131	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
133		134		132	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
134		135		133	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
135		136		134	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
136		137		135	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
137		138		136	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
138		139		137	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
139		140		138	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
140		141		139	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
141		142		140	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
142		143		141	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
143		144		142	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
144		145		143	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
145		146		144	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
146		147		145	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
147		148		146	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
148		149		147	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
149		150		148	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
150		151		149	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
151		152		150	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
152		153		151	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
153		154		152	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
154		155		153	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
155		156		154	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
156		157		155	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
157		158		156	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
158		159		157	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
159		160		158	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
160		161		159	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
161		162		160	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
162		163		161	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
163		164		162	
ஒரு முறை		ஒரு முறை		ஒரு முறை	
164					

ஒருமதி முடித்து மனைகயர்	2 இருகை பொழுது மருட அறிதுயி	3. முப் பொழுது மருட அறிதுயி	4 கால் வகை மருட அறிதுயி	5 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	6 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	7 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	8 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	9 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	10 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	11 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	12 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	13 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	14 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	15 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	16 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	17 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	18 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	19 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	20 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	21 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	22 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	23 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	24 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	25 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	26 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	27 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	28 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	29 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	30 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	31 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	32 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	33 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	34 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	35 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	36 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	37 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	38 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	39 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	40 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	41 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	42 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	43 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	44 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	45 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	46 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	47 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	48 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	49 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	50 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	51 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	52 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	53 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	54 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	55 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	56 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	57 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	58 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	59 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	60 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	61 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	62 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	63 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	64 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	65 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	66 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	67 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	68 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	69 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	70 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	71 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	72 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	73 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	74 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	75 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	76 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	77 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	78 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	79 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	80 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	81 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	82 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	83 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	84 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	85 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	86 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	87 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	88 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	89 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	90 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	91 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	92 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	93 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	94 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	95 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	96 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	97 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	98 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	99 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி	100 இவ்வாறு அவ்வாறு அறிதுயி
-------------------------------	--------------------------------------	--------------------------------------	----------------------------------	------------------------------------	------------------------------------	------------------------------------	------------------------------------	------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	--------------------------------------

நாலாயிரத்தீவ்யப்ரபந்த மூலப்பதிப்பில், இத்திருவெழுக்கற்றிருக்கைப் பிரபந்தத்திற்குச் சார்பாக ரதபந்தம் அழகாக அச்சிட்டுச் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதைப் பலரும் கண்ணுற்றிருப்பார்கள். நாமும் இங்கே கருக்கமாதப் பந்தமிட்டுக் காட்டினோம்.

தேரின் உருவந்தோன்றவும், அந்தத்தேரின் மேற்பாகத்தில் எழுக்கறுகன்தோன்றவும் சிழப்பாகத்திலுள் அப்படியே எழுக்கறுகள் தோன்றவும், முதற்கூறு மூன்று அறையும், இரண்டாக் கூறு ஐந்தறையும்.....ஒன்றற்கொன்று இரண்டறை மேற்படக் கீறியுள்ளமை தோன்றவும் இந்தப்பந்தம் அமைக்கப்பட்டிருக்குமாறு காண்க. இதில் இலக்கணப்படி எண்களை நிரப்பிக்காட்டியிருக்கிறோம். இந்த எண்களை அர்த்த சக்தியாலானும் சப்தசக்தியாலானும் நினைப்பூட்டும் சொற்கள் திருவெழுக்கற்றிருக்கைப் பிரபந்தத்தில் தொடுக்கப்பட்டுள்ளன. முதலில் குறிப்பிட்ட பந்தத்தில் எண்கள் அமைத்திருக்கிற முறைமையாகவே அந்தந்த அறைகளில் அந்தந்த எண்களைக்காட்டுஞ் சொற்கள் கொண்ட வாக்கியங்களை நிரப்பிக்கொள்ள வேண்டும். அங்ஙனம் நிரப்பிக் காட்டிய பந்தமும் இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இங்ஙனம் பாடியதில் என்ன விசித்திரமென்றால், பலவிசித்திரங்களுண்டு. அவற்றையெல்லாம் இங்குக் தெரிவாக எழுதிக் காட்டப்படுக்தால் மிக்க விரிவாகும். ஸாமரீய புத்திமான்களும் தாங்களே உற்றுநோக்கினால் எல்லாவிசித்திரங்களும் நன்குபுலப்படும். அன்றி வல்லார் வாயினும் கேட்ட ற்பலாம். 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. எண்கள் தேரைச்சுற்றி ஒன்றன்பின் ஒன்றும் மாலையாக அமைந்திருத்தல் இதில் முக்கியமான அழகு. அந்த எண்முறையே சொற்கள் அமையவும் பொருள் சிறக்கவும் தொடுத்திருத்தல் மிக்கவல்லமை.

இப்பிரபந்தத்தில் சில இடங்களில் எண்ணுக்கு வாசகமான சொல் இன்றியே ஸ்மாரகமான சொல் இருந்தாலும் குற்றமில்லை அதாவது:— “ஒரு பேருந்தி இருமலர்த்தவிசில்” என்ற விடத்தா இரு என்ற சொல்லானது இரண்டு எண்ணும் எண்ணுக்கு வாசகமன்றியே பெருமைப்பொருளதாய் சப்த சக்தியால் மாத்திரம் எண்ணை நினைப்பூட்டுகின்றது. இங்ஙனமே, ஒன்றிய, அஞ்சிறை, நால்வாய், இருநீர், ஒன்றி, ஆறுபொதி என்றவிடங்களும் நோக்கத்தக்கன. அர்த்தசக்தியினாலேயே எண்ணைக் காட்டவேணுமென்னும் நியதி இல்லை. சப்தசக்தியாலும் காட்டலாம். வடமொழியிலும்

எழுகற்றிருக்கை யுண்டு. “ஒருருவாயினை மாளுங்காரத்திரியல்பா யொரு விண்புதல் பூதலம்.” என்று தொடங்கி, தன்னை நினைவுவல் “லவரில்லை நீணிலத்தே” என்று முடிக்கப்பட்டுள்ளமை காண்க.

பதினொரத்திருமுறையிலும் நக்கீர்பாடிய ஒரு எழுகற்றிருக் கையுண்டு. “ஒருடப்பிருருவாயினை” என்று தொடங்கி, “பாதஞ் சென்னியிற் பரவுவன் பணிந்தே” என்று முடிக்கப்பட்டுள்ளமை காண்க.

ஆக, ஐவ்வெண்ணவ ஸம்பந்தாயத்தில் இரண்டும், சைவசமயத் தில் இரண்டுமாக காண்கு எழுகற்றிருக்கைப் பிரபந்தங்கள் இது காலும் அவசரித்தனவாகக் காண்கின்றன. இன்னமு முண்டேற் கண்டு கொள்வது.

முற்கூறியபடியே கோடுகள் கீறி அறைகளில் எண்களை பிரப்பவேனுமென்ற நியமமின்றியே ஒவ்வொரு அறையில் ஒவ் வோரெழுத்தை நிரப்பி விசித்திரப்படுத்துகலாகிற வேறுவகை யான ரதபந்தமும் உண்டு. மாறனலங்காரம் முதலிய நூல்களில் அதுவும் காணத்தக்கம். எண்கள் நிரப்பக்கொண்ட ரதபந்தமே எழுகற்றிருக்கை பெனப்படும்.

இத்தவியப்பிரபந்தத்தில் “ஒரு பேருந்தி” என்று தொடங்கி “இருவகைப்பயனா: ஒன்றும் விரிந்துநின்றனை” எனனுமளவுகோ அறைகளில் அடைக்கத்தகுவன; அதற்குமேல் “என்றமுதுமலர்ச் சோலை” என்று தொடங்கியுள்ளவை ஸ்தோதரஸமாப்தி. அதனைத் தேரின் கடுமண்டபத்தில் அமைத்துக்கொள்ளலாம்.

இத்தவ்வியப்பிரபந்தம் காற்பத்தாறடிகளினுடமைந்த ஒரு ஆசிரியப்பா அடியொன்றுக்கு காண்கு சீராய் இயற்சீர் பன்னும வெண்சீர் னிரவியும் மூன்றடிக்குக் குறையாமல் பவவடிகளால் அக வலோசையுற்று இறுதியில் ஏ யென்னு மகையுடன் முடிவது ஆசி ரியப்பாவாம்.

இவ்வாசிரியப்பா— கோரிசை யாசிரியப்பா, நிலைமண்டிலவா சிரியப்பா முதலிய காண்கு வகைகளையுடையது. எல்லாவடிகளும் காற்சீராய் சுற்றயலடி முச்சீராய் முடிவது கோரிசையாசிரியப்பா. எல்லாவடிகளும் காண்கு சீராலேயே முடிவது நிலைமண்டிலவாசிரி யப்பா. இப்பிரபந்தம் எல்லாவடிகளும் காற்சீராய் முடிந்தமை யால் நிலைமண்டிலவாசிரியப்பாவாயிற்று *

ஸ்ரீ:

திருவெழுத்தற்றிருக்கையின் தனிபன்.

(எம்பெருமானார் குளிக் கேட்டது.)

வாழி பரகாலன் வாழி கல்கன்றி

வாழி குறைபலூர் வாழ்வேந்தன்—வாழியரோ

மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கோள் மங்கையர்கோன்

தூயோன் சுடர்மான வேல்.

பதவுரை

பரகாலன்	புறமதத்தவர்கட்கு	வாள்வலியால்—தூய வானின்வலி
	மாமன் போன்ற திரு	மையினால்
	மங்கையாழ்வார்	மந்திரம் கொள்—திருமந்திரத்தைப்
வாழி	வாழ்த்திகே	பெற்றவரையும்
வலிகன்றி	வலியைச் செடுத்த	தூயோன்
	திருமங்கையாழ்வார்	பரமபரிசுத்தராய
வாழி	வாழ்த்திகே.	பிருத்திரே
குறைபலூர்	திருக்குறைபலூரில்	மங்கையர் } திருமங்கையாழ்
வாழ்	வாழ்கின்ற	கோன் } வாரது
வேந்தன்	அரசரான திருமங்	சுடர் } ஒளிபொருத்தியதும்
	கையாழ்வார்	மானம் } பெருமை பொருத்
வாழி	வாழ்த்திகே.	வேல் } தியதுமான
மாயோனை	எம்பெருமானிடத்	வாழி } கொற்ற வேலானது
	தனின்று	வாழ்த்திகே.

(உரோ—உரை)

—***— எம்பெருமானுக்குத்திருமதிள் டோல் அரனுமிருப்.

பலையான அறு திவ்யப்ரபந்தங்களைச் செய்தருளின திருமங்கையாழ்வாரையும் அவரது திவ்யாயுதத்தையும் வாழ்த்துகிறது இது.

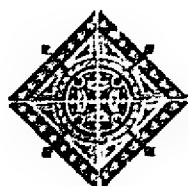
எம்பெருமானது வைபவங்களைப் பொருத்த பாவிசைக் கண்டித்து ஒழிப்பவரும், கனிதோஷம் நீங்கும்படி பலகை வாழ்விப்பவரும், திருக்குறைபலூரைத் திருவவதாரஸ்தலமாகவுடையவரும் மங்கையர்க்கு அரசரான திருமங்கையாழ்வார் பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ வேணும். அவரது திருக்கையிலே திசுழவதும். எம்பெருமானை வெருட்டித் திருடத்திரோபதேசம் செய்வித்துக் கொண்ட துபான வேலும் வாழி. என்றதாயிற்று.

நின்னடி களில் அறியவேண்டிய வல்லாறு :- ச்ரீமந்தாராயணன் இயமை விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணி அங்கீகரிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி ஒரு பிராமண வேடங்கொண்டு பல அணிகலங்களைப் பூண்டுமண

வாஸக் கோலமாய்மனைவியுடனே இவரிருக்கிறவழியிலே யழுந்தருள, திருமணங்கொல்லையில் அரசு மாத்தின்கீழ்ப் பதிவிருந்த இவர்கண்டு எதிரே ஓடிச்சென்று தம்வாளை யுருவி வெநூட்டி அவர்களுடைய ஸகல ஆபரணங்களையும் பறித்துக்கொண்டு திருவடிவிலி லணிந்த அறுகாழியையும் பறித்துக்கொள்ளப் பற்சளால் சுடித் தீழுத்தும் வரக் காணாமல் எழுந்திருந்து 'இஃ சுழற்றவெண்ணாமல் நீ ஏதோ மந்திரவாதம் பண்ணினாய் போலும்; அந்த மந்திரத்தை எனக்குச் சொல்' என்று தம்முடைய வான்வலியாலே தீர்ப்பந்தித் துக்கேட்ட, பெரிய பெருமானும் 'அந்த மந்திரத்தை உமக்குச் சொல்லுகிறேன், வாரும்' என்று ஆழ்வாருடைய கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு ஸகல வேதஸாரமான திருவஷ்டாங்கம் மஹாமந்திரத்தை வலது திருச்செவியில் உபதேசித்தருளினன் என்பதாம்.

தூயோன்--ஆழ்வார் பலவகைக் களவுகள் செய்தாலும் அவையெல்லாம் பகவத்பாகவந ஸமாராதனத்தில் விதியோகப்பட்டமையால் அச்செயல்களால் ஆழ்வாருக்கு யாதொரு அவத்யமும் உண்டாகவில்லை யென்பதும், பாம பரிசுத்தியே ஆயிற்றென்பதற்கேதான்றத் தூயோன் என விசேஷிக்கப்பட்டார் என்க.

தனியன் உரை முற்றிற்று.

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவாய் மலர்ந்தருளிப்

திருவெழு கூற்றிருக்கை.

பெருமான், கோயில் பிரதிவாதி பயங்கரம்

அண்ணங்கராசார்யர் ஸ்வாமி அருளிச்செய்த

திவ்யார்த்த தீபிகை யென்னும் உரையுடன் கூடியது.

ஒரு பேருந்தி யிருமலர்த் தவிசில்
ஒருமுறை யயனை யின்றனை.

பதவுரை.

ஒரு	* விலாசனமாய்	தவிசில்	ஆஸனத்தின் மீது
பேர்	பெருமை பொருந்திய	ஒருமுறை	ஒருகால்
உந்தி	திருநாயியிலுண்டான	அயனை	பிராமின
இரு	பெரிதான	சன்றனை	படைத்தருளினாய்.
மலர்	(தாமரைப்) பூவாகிற		

— * * * — உலகங்களடங்கலும் பிரளயங்கொண்டபின்
மீண்டும் உலகங்களைப் படைக்க வேண்டி எம்பெருமான் தனது
திருநாயிக் கமலத்தில் நான்முகக் கடவுளைப் படைத்து அவனுக்கு
வேதங்களைப் பழையபடியே ஒதுவித்து அப்பிராமினைக் கொண்டு
முன்போலவே எல்லா வுலகங்களையும் படைப்பதாக நூல்கள்
கூறும். “உய்ய வுலகு படைக்க வேண்டி உந்தியில் தோற்றினாய்
நான் முகனை” என்றார் பெரியாழ்வாரும்.

உத்பத்திக்கு ஹேதுவான நீயே ரக்ஷணமும் பண்ண வேண்
டாவோ? என்னைக்காக ஆழ்வார் முதலிலே இதனை அருளிச்
செய்தாரென்க, தவிசு—ஆசனம். *

... ஒரு முறை
 இருசுடர் மீதினி லியங்கா முடிமதிள்
 இலங்கை இருகால் வளைய ஒருசிலை
 ஒன்றிய ஈயெயிற்றழல் வாயவாளியின்
 அட்டனை

பதவுரை.

ஒரு முறை	மீ ராமனாயவதரித்த	இரு கால்	இரண்டு அனியும் வ
	ஒரு காலத்தில்,	உயோக	பொருத்த
இருசுடர்	சந்திர ஸூரியர்கள்	ஒரு சிலை	ஒப்பற்ற சார்க்கலில்
மீதினில்	(அச்சத்தினால்)		வில்
இயங்கா	மேலே ஸஞ்சரிக்க	ஒன்றிய	பொருத்திடலும்
	வ்வாண்ணுதலும்	காலையிற்	இரண்டு பற்களை
மும்மதிள்	நீர்க்கோட்டை, மலை		உயோகமும்
	க்கோட்டை, வன	அழல் வாய்	ஒருபுறப் பக்கத்தி
	க்கோட்டை என்		ற வாயை யுடைய
	கிற மூன்று தூர்க்க		துமான
	ங்களை யுடையது	வாளியின்	அட்டினால்
	மான	அட்டனை	நீறுக்கினும்.
இலங்கை	லக்காபுரியை,		

—***—நீழ் வாக்கியத்தில் உலகங்களைப் படைத்தமை சொன்னார்; படைத்த உலகத்திற்குக் திங்கு நேருக்காலத்தில் பட தன பட்டு ரக்ஷித்திறப்பைச் சொல்லுகிறார் இதில், குளங்கூடு போலே ராக்ஷஸர்களுக்கும் கூடாது இலங்கையை நிறுபடுத்தினபடியைச் சொல்லுகிறார். தேவதைகள் அனைகளும் இராவணனுக்கு அஞ்சிடுங்கி மறைந்து போழ் தனராதலால் ஸூரிய சந்திரர்களும் இலங்கையின் மேலே ஸஞ்சரிக்க மாட்டார்களாய்; ஆகவே, இரு சுடர் மீதினிலியங்காத இலங்கையாயிற்று “பகவன் மீதியங்காத இலங்கை” என்றார் பெரிய திருமொழியிலும். (7-8-7).

இருசுடர்—இரண்டு சுடர்ப்பொருள்கள்; அனயயாவன சந்திர ஸூரியர்கள்.

மீதினில்—இலங்கையின்மீது. இயங்குதல்—ஸஞ்சாரம் செய்தல். இவ்விசேஷணத்தால், இராவணன் தேவர்களைவாசுக்கும் மிருத்யுவாமிருந்தானென்பது விளங்கும். மும்மதிள்—மலையமன், நீரமன், காட்டமன் என்னும் முக்கோட்டைகளை யுடையதாம் இலங்கை. இராவணனுடைய ஒப்புபர்வற்ற செல்வத்தைக் கண்டு

அனுமானம் அவ்வற்ற ஆச்சரியமடைந்தானென்பர் வான்மீகி முனிவர். இப்படிப்பட்ட இலங்கையை வானியின் அட்டனை என்று அர்வயம், வானியாவது அப்பு. அஃது எப்படிப்பட்ட தெனின்; அதன் கொடுமை தோற்ற மூன்று விசேஷணங்களிடுகே ரார்; இருகால் வளைய ஒரு கலை பொன்றியதும், ஈரெயிற்றதும், அழல்வாயது மரம் அவ்வாளி. பூசாரங்க மென்னும் இராமபிரா னது வில் இரண்டு கோடியும் வளைந்து நிற்குமென்றது இயல்பு நயிற்சி; ஸ்வபாவோக்தி. அந்த சாரங்கத்திலே தெடுக்கப்பட்ட தாம் அப்பு, ஈரெயிறு—ஈர்கின்ற எயிற்றையுடையது என்று மரம், ஈர்தல்-கொல்லுதல். அட்டனை—முன்னிலை பொருமை வினை முற்று. அடுதல்—தணித்தல்

... மூவடி நானிலம் வேண்டி
முப்புரி நூலொடு மாணுரி யிலங்கு
மார்வினி நிருபிறப் பொருமானாகி
ஒருமுறை யீரடி மூவுல களத்தனை

ஒரு முறை	ஒருகாலத்தி ல்	(மாவலிவிடம் செ
முப்புரி	யஜ்ஞோபவீதத்	ன்று)
நூலொடு	கோடு கூட	பூய்யிலே
மான் உரி	க்ருஷ்ணஜிநமும்	மூன்றடி நிலத்தை
இலங்கு	விளங்காவின்ற	யாசித்து
மார்வினின்	திருமாற்பையுடைய	மூன்று லோகங்களை
இரு பிறப்பு	ஒரு ப்ராஹ்மண ப்ரா	யம்
ஒரு மாண்	ஹ்மசாரியாகி	அளந்து
கூடி		கொண்டாய்.

—***—அம்பாலே காரியங்கொண்ட படியை அருளிச்செய்தார் கீழ்; அழகாலே காரியங்கொண்ட படியை அருளிச் செய்கிறார் இதில். இந்திரனுடைய குறையை நீக்கவேண்டி எம்பெருமான் குறிய மாணுருவாகி மாவலபக்கல் சென்று மூவடிவேண்டிப் பெற்று உலகங்களைபெல்லாம் அளந்து மாவலியைப் பாதாளத்தில் அழுத்தின வரலாறு ப்ராவித்தமேயாம்.

நானிலம்—காண்காகிய நிலங்கையுடையதெனப் பூமிக்குக் காரணப்பெயர்; கால்வகைநிலங்களாவன- முல்லை குறிஞ்சி மருதம் கெய்தல் என்பன, காடும் காடுசார்ந்த இடமும் முல்லையாம்; மலை

யும் மலைசார்ந்த இடமும் குறிஞ்சியாம்; நாதும் நாதசார்ந்த இடமும் மருதமாம்; கடலும் கடல்சார்ந்த இடமும் மெய்தலாம். மற்றொன்றாகிய பாலைநிலம் பிராணிஸஞ்சாரத்திற்கு உரியதன்றென்று இங்கே விலக்கப்பட்டது. அது நீரும் பிழலுமில்லாத கொடுநிலம். பாலைக்குத்தனியே நிலமில்லையென்பதும், நால்வகை நிலங்களும்தத்தம் தன்மை கெட்டவிடத்தே பாலையாமென்பதும் செலவூசிரியர் கொள்கை.

முப்புரிநூல்—பாற்றமசாரிகள் பூணும் மங்குளாபனிதம மூன்று புரியை யுடையதாம். (அதாவது—மூன்றுவடமுடையதாம்) மாணரி-அந்தப்பூணுநூலில் க்ருஷ்ணஜினத்தை முடித்து அணிதல் மாபு. “மரண்கொண்ட தோல் மார்பின் மாணியாய்” என்று பெரிய திருமொழியிலும். இருபிறப்பு—‘த்விஜ’ என்றும், ‘த்விஜக்மா’ என்றும், ‘த்விஜாத்’ என்றும் வடமொழியில் பார்ப்பனர் வழங்கப்படுவர். “ஜந்மநா ஜாயதே சூத்ரஃ கர்மண ஜாயதே த்விஜஃ” [யோனியிற்றிறப்பது ஒரு பிறவி; பிறகு வேத மோதுதல் முதலிய கருமங்களால் பிறப்பது இரண்டாம் பிறவி] என்று சொல்லப்பட்டுள்ளமை காண்க.

ஈரடி மூவுலகளுந்தனை— நிலவுலகத்தையும் அதற்குச்சீழ்ப்பட்ட பாதாளலோகத்தையும் சேர்த்து ஒரு திருவடியாலும் மேலுலகத்தை மற்றொரு திருவடியாலும் ஆக ஈரடியாலே மூவுலகளந்தானென்க

....

....

....

....

நாற்றிசை நடுங்க அஞ்சிறைப் பநவை
ஏறி, நால்வாய் மும்மதத் திருசெவி
ஒருதனி வேழத் தாந்நைதைய ஒருநாள்
இருநீர் மடுவுள் தீர்த்தனை ... —

ஒருநாள்
நால் திரை
மடுங்க

ஒருகாலத்தில்
எங்குமுள்ள ஜனக்
களும் எங்கும்
படியாக
(மறைத்தான கோபா
வேசத்தை ஏறிட்
டுக்கொண்டு)

அம் சிறை } அழகிய சிறையை
பநவை ஏறி } உடைய பெரியதிரை
வடிவின்மீது ஏறி
கொண்டு
இருநீர் மடுவுள் } ஆழமான நீரைப்
உடைய மடுவின்
கரையிலே (எழுத்
தருளி)

நால் வாய்	தொங்குகின்ற வாயையும்	ஒரு தனி லேழ்த்து	பரமவிலகணனான கஜேந்திராழ்வா
மும்மதம்	மூவிடங்களில் மத நீர்ப் பெருக்கை யும்	அரத்தைபை தீர்த்தனை	ஐடைய துக்கத்தை கீகியருளினாய்
இரு செவி	இரண்டு காதுகளை யும் உடைய		

---***---எம் பெருமானே ஆராதிப்பதற்காகத் தாமரைப்பூப் பறிக்கப் போன பொய்கையின்கண் முதலையிலே கப்பப்பட்ட ஸ்ரீ கஜேந்திராழ்வா ஐடைய கூசுருலைக் கேட்டு எம் பெருமான் ஸ்ரீ வைகுண்டத்தினின்று கருடா ருடனாய் ஒடிவந்து முதலையைக் கொண்டு ஆணையைக் காத்தருளின கதை உலகப் பிரசித்தம்.

கஜேந்திரன் 'ஆதிமூலம்!' என்று பெருமிடது செய்து கூவினதைக் கேட்டவுடனே ஸ்ரீவைகுண்ட நிலையான எம்பெருமான் திடுக்கிட்டு, பிராட்டிமாரையும் கையுதறி அரைகுலைபத் தலையுயர்த்துப் பெரியநீருவையின்மீதேறி மகோவேகத்தினும் பிக்கவேகமாக ஒடிவந்த விசைபைக் கண்டவர்களெல்லாரும் இன்ன செய்தியென்றறியாமல் 'இன்று ஏதோ பிரளயம் வரையப்போகிறது' என்று அஞ்சி நடுங்கினரென்கிறார் நால்திசைநோக்கி என்பதனால்.

அம்சிறை—கருடன் எம்பெருமானது திருவுள்ளத்தையறிந்து வெகு வேகந்தோன்றச் சிறகை அறைந்து கொண்டு வந்தமை பற்றி அஞ்சிறை என்று அந்தச்சிறகைப் பாராட்டிக் கூறுகின்றனரென்க.

நால்வாய்—நாலுதல்-தொங்குதல். யானைக்கு வாய் தொங்குதல் இயல்பு. மும்மதம்—இரண்டு கன்னங்களிலும் குறிமீதும் ஆக மூவிடங்களில் யானைக்கு மதப்புனல் சோரும். இருசெவி—இரு என்று பெருமையைச் சொல்லிற்றாய், பெரிய காதுகளை யுடையது என்றுமாம் யானைக்கு வாய்தொங்குகலும்சாதரீர் பெருகுதலும் காதுகள் பெரிதாயிருத்தலும் அதிசயமான விஷயமன்றே; இதைச் சொல்லி வருணிப்பதற்கு ம்மேயோஜகம் என்னெனில்;— ஒருகுழத்தை சுணற்றிலே விழுந்து போக, அகனையெடுத்துக் கரையிலே போட்டவர்கள் 'அந்தோ! இதொரு காலழகும் இதொரு கையழகும் இதொரு தலையழகும் இதொரு முகவழகும் என்னே!' என்று சொல்லிச் சொல்லி மாய்ந்து போவார்களன்றோ; அப்படியே எம் பெருமானும் யானையின் கால முதலையினின்றும் விடுவித்தபின்

அதனுடைய வாயும் செளியும் முதலிய அவயவங்களின் அழகிலே ஆழ்ந்து கரைந்தபைதோற்ற அந்த பகவதஸ்மாதியாலே ஆழ்வாரா ஆணையை வருணிக்கின்றாரென்க.

இவ்விடத்தில் வியாக்கியான ஸ்ரீஸூக்தியின் போக்யதை அனுபவிக்கத்தக்கது:— “நால்வாய் முமமதத்திருசேவி.... என்றாற் போலே சொல்லுவதுக்குக் கருத்தென்னென்னிங்; ப்ரஜை கிணற்றிலே விழுந்தால் ‘காதுக் கண்டவாளியும் காலும தலையும் வடிவும் இருந்தபடி காண்!’ என்பாரைப்போலே இடர்ப்பட்ட இதினுடைய அவயவங்கள் அவனுக்கு ஆகர்ஷகமாய்படியாளே சொல்லுகிறது” என்ற ஸ்ரீஸூக்தி காண்க.

ஒரு தனி வேழம்— பகவத் பக்தியில் ஒப்பற்ற கஜாஜன்
அரந்தை - துன்பம்

... முத்தி *
நான்மறை ஐவகை வேள்வி அறுதொழில்
அந்தணர் வணங்குந் தன்மையை...—

முத்தி	மூலகை அக்கிகளை	அறு தொழில் ஆறு வகைக் கருமங்
	யும்	களையும் உடைய
நால் மறை	நால்வகை வேதங்	களை
	களையும்	அந்தணர் ப்ராஹ்மணர்களால்
ஐவகை	ஐவகையஜ்ஞங்களை	வணங்கும் வணங்கப்படுங் தன்
வேள்வி	யும்	தன்மையை மையை உடைய
		வயிராநின்றும்

—***— முத்தி— கார்ஹபத்யம், ஆஹவந்யம், தக்ஷிணக்ரீ என்பவை த்ரேதாக்கரிகளாம். நான்மறைகளாவன—ருக், யஜுஸ், ஸாமம், அதர்வணம் என்பன; இவை வேதவ்யாஸரால் பிரிக்கப் பட்ட பிரிவின் பெயர்களாதலால், அதற்கு முன்னிருந்த கைத் திரியம் பெளடியம் தலவகாரம் சாமம் என்ற காரணம் என்று கொள்ளுதல் தரும்.

ஐவகை வேள்வி—ப்ராஹ்மயஜ்ஞம் தேவயஜ்ஞம் பூதயஜ்ஞம் பித்ருயஜ்ஞம் மதுஷ்யயஜ்ஞம் என்பன பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்கள். ப்ரம்மயஜ்ஞமாவது- ‘ப்ராஹ்மயஜ்ஞப்ராச்சம்’ என்று திண்ப்படியாக வேதத்தில் ஒவ்வொரு ப்ராச்சம் ஒதுவது. தேவயஜ்ஞமாவது

அக்மிஷோதாரம் செய்வது. பூதயஜ்ஞ மென்பது பிரானிகட்கு பலியிடுவது. பித்ருயஜ்ஞமென்பது பித்ருக்களை உத்தேசித்துத் தர்ப்பணம் விடுவது. மனுவ்யயஜ்ஞமென்பது கிருத்தானிகளுக்கு உணவு முதலியன கொடுப்பது.

அறு தொழில்— தான் வேதமோதுதல், பிறர்களுக்கு ஒது வித்தல்; தான் யாகஞ்செய்தல், பிறர்க்கு யாகஞ்செய்வித்தல், தானங்கொடுத்தல், தானம் வாங்கிக்கொள்ளுதல் என்பன ஆறு கருமங்களாம். ஆக, த்ரோதாக்களையும் நான்கு வேதங்களையும் பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களையும் ஷட்சுருமங்களையும் நிருபகங்களாக வுடைய வேதயர்களாலே வேளிக்கப்படுபவன் எம்பெருமான் என்றதாயிற்று.

ஐம்புலன்
அகத்தினுள் செறுத்து நான்குடனடக்கி
முக்குணத் திரண்டவை யகற்றி ஒன்றினில்
ஒன்றி நின்றாங்கிரு பிறப்பறுப்போர்
அறியுந் தன்மையை

ஐம்புலன்	பஞ்சேந்திரியங்களை	அகற்றி	நிலச்சி
அகத்தினுள்	(வெளியில் பட்டிமே	ஒன்	ஸத்வரூண மொன்றி
செறுத்தது	ய வொண்ணுதபடி)	றினில்	வேயே
	உள்ளேயுடக்கி	ஒன்றி நின்ற	பொருத்தியிருந்து
நான்கு உட	உண்ணுதல். உறங்	கூங்கு	அப்படிப்பட்ட நிலை
ள் அடக்கி	குதல், அஞ்சுதல்,		ஊமயின் பலனாக
	விஷயபோகஞ் செய்	இரு பிறப்பு	நீண்ட ஸம்ஸார தக்
	தல் என்கிற நான்	அறுப்போர்	கத்தை நீக்கிக்கொண்
	கையுங் கூட இவ்வே		னவல்ல மகான்களா
	செய்தது		வே
முக்	ஸத்வம், ரஜஸ்,	அறியும் தன்	அறியத்தக்க ஸ்வபா
குணத்து	தமன் என்கிற முன்	மையை	வத்தை உடையை
	று நனவாகில்		யா நிர்ணயம்.
இரண்டு	ரஜஸ்ஸையும் தமன்		
அவை	ஸையும்		

—444—ஜிதேந்திரியர்களாய் ஸாத்விக்கர்களான யோகிகளால் யோக முறைமையில் ஸாத்விக்கரிச்சத்தக்கவன் எம்பெருமான் என்கிறது ஐம்புலன்களாவன—மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி பெண்ணும் பஞ்சேந்திரியங்கள்; இவற்றை அகத்தினுள் செறுத்து

லாவது — சப்தாத் விஷயங்களில் மூட்டாமல் அந்தரங்கனான பகவானிடத்திலே மூட்டுகை.

நான்கு உடனடக்கி— ‘ஆலூர நித்ரா பய மைதுநாநி ஸாமாந்யமேதத் பசுநிர் நரானாம்’ என்றபடி உணவு உட்கொள் ளாதல், கண்ணுறங்குதல், எந்த வேளையில் என்ன திங்கு நேரிடு மோவென்று பயப்பட்டுக்கொண்டிருத்தல், விஷய போகங்களை யறுபவித்தல் என்கிற இந்நான்கும் நிற்கால் விலங்குகட்கும் பொதுவாகையாலே இவற்றைத் தள்ளி ஞானத்தையே கடைப் பிடித்து என்றதாயிற்று.

முக்குணத்து இரண்டவை அகற்றி— ஸத்வகுணமென்றும் ரஜோகுண மென்றும் தமோகுண மென்றும் சொல்லப்படுகிற மூன்று குணங்களில் ரஜஸ்ஸம் தமஸ்ஸம் அந்யதாஜ்ஞான விபரீதஜ்ஞானங்களுக்குக் காரணமாதலால் அவற்றை யொழித்து, தத்துவ ஞானத்துக்குக் காரணமாகிய ஸத்வகுணத்தை யுடைய ராகி என்றபடி.

ஆக, இந்திரியங்களைப் பட்டி மேயாமடக்கி, ஆலூர நித் ராபய மைதுநங்களை விலக்கி ஸத்வகுண நிஷ்டா யிருந்து யோசு புரிந்து அந்த யோசுக்கின் பலனாக ஸம்ஸாரப் பிசுபுழியைப் புல் மூடச்செய்து நற்கதி நண்ணுகின்ற மஹா யோகிகளால் அறியக் கூடிய ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களை யுடையவன் எம்பெருமான் என்ற தாயிற்று.

நான்குடனடக்கி என்பதற்கு—மனம் புத்தி ஆங்காரம் சித் தம் என்ற நான்கையும் அடக்கி என்றும்; பொய் சொல்லுதல் கோட்சொல்லுதல் சமஞ்சொல் சொல்லுதல் பயனற்ற சொல் சொல்லுதல் என்ற நான்கு துர்ப்பாஷணங்களையும் விலக்கி என் றும் பொருள் கொள்ளுதலும் ஒக்கும்.

இருபிறப்பு என்றது—இருமை பெருமையாய் அகாதியாகையாலே நீண்டதாயுள்ள ஸம்ஸாரம் என்றபடி. அன்றியே, புண்ய பாபங்களாகிற இருகருமங்களாலே வரும் ஸம்ஸாரம் என்றமாம். தன்மைமை— ‘தன்மையன்’ என்பதன் முன்னிலை.

... முக்கண் நற்றேருள்
ஐவா யரவோ டாறுபொதி சடையோன்
அறிவருந் தன்மைப் பெருமையுள் நின்றனை

முக்கண்	மூன்று கண்ணையும்	அறிவு அரு	அறிவக்கூடாத
நால் தோள்	நான்கு தோள்களையும்	கண்மை	ஸ்வபாவத்தைப் படை
ஐவாய் அரவோடு	ஐந்து வாயையுடைய	பெருமையான்	யஞ்ஞகை யாகிற
ஆறு பொதி	ஆறாய்வு	நின்றனை	பெருமையிலே
சடையோன்	சுடையையும் உடை		இராரின்றும்,
	யானை நுதலுக்கு		

—x— எவ்வளவு மேன்மையுடையா யிருந்தாலும் ஸ்வப்ரபத்
தத்தாலே எம்பெருமானைக் கண்டுவிடவேண்டுமென்று முயன்றால்
அவர்கட்கு பகவத் விஷயம் அறிவக்கூடியதல்ல என்று சாஸ்த்ரங்
கள் கூறும். பரமசிவன் 'கரம் முக்கண்னுடையோம், அரவம்
பூண்ட பெருமையுடையோம், கங்கை நீர் தரித்த வலிமையுடை
யோம்' என்று மேனாணித்திருந்தாலும் "பெண்ணுலாஞ் சடைபி
ணையும் பிரமனு முன்னைக் காண்பான், எண்ணிலா வூழிபூழித்
தவஞ்செய்தார் வெள்கி நிற்ப" (திருமலை) என்றபடி அவனுக்கு
பகவானுடைய ஸாக்ஷாத்காரம் வாய்க்கவில்லை யென்கிறது.

ஐவாயரவோடு — ஒருகாலத்தில் சிவபிரான் தன்னை மதிப்பாத
தாருகவனதது முனிவர்களுடைய கருவத்தைப் பங்கஞ்செய்யவும்
அவர்களது மனைவிமார்களின் கற்புநிலையைப் பரிசோதிக்கவும்
கருதித் தான் ஒரு விடனாக வடிவங்கொண்டு அவரில்லந்தேறும்
சென்று பிக்ஷாடனஞ் செய்து, தன்னை கோக்கிச் சாதல் கொண்ட
அம்முனிபதிகளின் கற்புநிலையைக் கெடச்செய்ய, அதுகண்டு
பொறாமற் கோபம் மூண்ட அம்முனிவர்கள் அபிசார யாகமொன்
று செய்த அய் வேமத்தீயினின்று எழுந்த நாகங்கள் பூதங்கள்
மான் புலி முயலகன்வெண்டலை முதலியவற்றைச் சிவனைக்கொன்று
வரும்படி ஏவ, சிவபெருமான் சன்மேற் பொங்கிவந்த நாகங்களை
ஆபரணங்களாகவும் பூதங்களைத் தனது கண்களாகவும் கொண்டு
மானைக் கையிலேந்திப் புலியைத் தோலைபுரித்து உடுத்தி முயல
களை முதுகிற் காலாலுன்றி வெண்டலைபைக் கைபற் பற்றிச்

சுமேலணிந்து இங்ஙனமே அவற்றையெல்லாம் பயன்வாகச் செய்துவிட்டனன் என்ற வரலாறு உணர்ச்சு. “நாகாபரணன்” என்று சிவபிரானுக்கு ஒரு பெயர் வழங்கிவருதலும் இவ்வரலாறு பற்றியே யென்க.

• ஆறு பொதி சடையோன் என்றவிடத்து அறியவேண்டிய கதை:— எம்பெருமான் உலகளந்த காலத்தில் மேலே ஸத்ய லோகத்திற் சென்ற அப்பெருமானது திருவடியைப் பிரமன் தன் கைக்கமண்டல தீர்த்தத்தாற் கழுவி விளக்க அந்த பூரீபாத தீர்த்தமாகப் பெருகித் தேவலோகத்தி லிருந்த ஆகாச கங்கையை, ஸூர்யகுலத்துப் பசுரத சக்ரவர்த்தி, கபிசூனியனது கண்ணின் கோபத்திக்கு இலக்காய் உடலெரிந்து சரம்பலாய் நற்கதியிழந்த தன்னு முதாதையரான லைரபுத்ரர் அறுபதினாயிரவரை நற்கதி பெறுவிக்கும் பொருட்டு நெடுங்காலம் தவஞ்செப்து மேலுலகத்தி லிருந்து தீயுலகத்துக்குக் கொண்டுவருகையில், அவனது வேண்டு கோளாலும் சிவபிரான் தான் புனிதனாகவேண்டிய அபிநவேசத் தாலும் அந்நதியை முடியின்மேலேற்றிச் சிறிது சிறிதாகப் பூமி யில் விட்டனன் என்பதாம்.

ஆக இவ்வகைகளாலே பெருமிடுக்கையுடையனாகப் படைத்தன னான சிவபிரானாலும் ஸ்வப்ரபதந்தாலே அறியவொண்ணாத ஸ்வ ரூப ஸ்வபாவங்களையுடையனா யிருப்பன் எம்பெருமான் என்ற தாயிற்று.

தன்மைப் பெருமையுள் நின்றனை என்றது— உட்படிப்பட்ட [சிவனாலுமறியப்போகாத] தன்மையையுடையனா யிருக்கையாகிற் பெருமை பொருந்தியவன் என்றவாறு. நின்றனை— முன்னிலை யொருமை வினைமுற்று. *.

ஏழுல கெயிற்றினிற் கொண்டனை, கூறிய அறுசுவைப் பயனு மாயினே. கடர்விடும் ஐம்படை அங்கையுளமாதனை. சுந்தர நாத்ரோள் முத்தீர் வண்ண !, தின்னிரடி ஒன்றிய மனத்தால், ஒருமதி முகத்து மங்கையரிருவரும் மலரனவங்கையின் முப்பொழுதாம் வருட அறிதுயிலமர்ந்தனை

எழ் உளகு உல்கக்களே யெல்
[வாட
எயிற்றினிள் } (ஸ்ரீ வராஹமாகிச)
கொண் } கோட்டில் எடுத்துக்
டனை } கொண்டாய்;
கூறிய அறு } ப்ரஸித்தமாகச் சொ
கவை பா } ல்லப்பட்டுள்ள ஆறு
ஊம் ஆயினே } வகை எல்க்களாகிற
ப்ரயோஜனமும் நியே
யாயிராசின்ருய்;
அமையுள் அழகிய திரு+கை
யில்
சுடர் விடம் } ஒளிவிடாசின்ற பஞ்
ஐ படை } சாயுதங்களும்
அமர்ந்தனை } பொருந்தப் பெற்
ருய்;
சந்தரம் நால் } அழகிய நான் கு
தோள் } திருத் தோள்களே
புடையனாய்
முந்நீர் வண்ண கடல் போன்ற வடி
வையு முடையனான
எம்பெருமானே!

கின் ஈர் அடி உந்து உபய பாதங்
களை
ஒன்றிய } ஆழ்த அன்புடன்
மனத்தால் }
ஒருமதி மு+ } ஸ்ரீகண்ணான சந்தி
த்து மகன் } ரன் போன்ற திரு
மர் இரு- } முகத்தை அடைய
ரும் } திருமடத்தை பண்
மடத்தை யிருவரும்
மலர் அன் } மலர்போல் எருமா
அம் கை } ரமான (தங்கனது)
யின் } அழகிய கைகளாலே
முப் பொழு } எப்போதும்
துந் }
வருட பிடிக்க
(ஆர்த்தமாக)
அறி துயில் } யோக சித்திரையில்
அமர்ந்தனை } எழுந்தருளி யிராசின்
ருய்

—***—[ஏழுலகு இத்யாதி.] ஹிரண்யாகசிபுனின் உடன்பிறந்தவ
னான ஹிரண்யாக்ஷனென்னுங் கொடிய அசுரன் தன் வலிமையாற்
பூமியைப் பாயாகச் சுருட்டியெடுத்துக்கொண்டு கடலில் மூழ்கிச்
சென்றபோது தேவர் முனிவர் முதலியோரது வேண்டுகோளி
னால் திருமால் மஹாவராஹ ரூபமாகத் திருவவதரித்துக் கடலி
னுப்புக்கு அவ்வசுரனை நாடிக் கண்டு பொருது கோட்டினாற் குத்
திக் கொன்று பாதாள லோகத்தைச் சார்த்திருந்த பூமியைக்
கோட்டினாற் குத்தி அங்கு நின்று எடுத்துக்கொண்டு வந்து
பழையபடி விரித்தருளினன் என்ற வரலாறு இதில் அடங்கியது.
இப்பொழுது நடக்கிற சவேத வராஹ கல்பத்துக்கு முந்தின
பாதமகல்பத்தைப் பற்றிய பிரளயத்தின் இறுதியில் ஸ்ரீமக்நாராய
ணன் ஏகார்க்கவமான பிரளய ஜலத்தில் முழுகியிருந்த பூமியை
மேலே யெடுக்க நினைத்து ஸ்ரீ வராஹாவதாரத்தைச் செய்தருளிக்
கோட்டு துனியாற் பூமியை எடுத்துவந்தனனென்ற வரலாறும்
உண்டு. அதுவும் இங்கு அநுஸந்திக்கப்பட்டதாகலாம்.

ஏழுலகு எனறவிடத்துள்ள ஏழ் என்னுஞ் சொல் ஏழான
எண்ணைக்குறிக்காமல் 'ஸகலமான' என்னும் பொருளைக் குறிக்கு
மென்சு. பூமண்டலம் முழுவதையும் என்றபடி. அன்றியே,
ஸப்தத்வீபம் [ஏழு தீவு] கழையுடைய பூமண்டலம் என்னவுமாம்.
ஆவையாவன— நாவலந்தீவு; இறவத்தீவு, குசையன் தீவு, கிரவுஞ்
சத்தீவு, சரண்மலத்தீவு, தென்கின் தீவு, புட்கரத்தீவு என ஏழாம்.

கூறிய அறுசுவைப் பயனுமாய்க்ளை— உப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, இனிப்பு, கார்ப்பு, கைப்பு என அறுசுவையாம். இவை நிரம்பிய உணவுபோலே பரமபோக்யன் எம்பெருமான் என்ற வாறு. “உண்ணுஞ்சோறு பருகுதீர்த் தின்னும் வெற்றிலையு மெல்லாங் கண்ணன்” என்று கொண்டிருப்பார்க்கு அநுபவ விஷயமாம் இது. “அச்சுவைக் கட்டியென்கோ அறுசுவை யடிசி லென்கோ” என்றார் நம்மாழ்வாரும்.

முந்நீர்— ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர் மழைநீர் என்னும் மூவகை
நீரையும் உடையது கடல். கடல்வண்ணமே! என்றபடி.

[நின் ஈரடி — அமர்ந்தனை] “வடிவீனையெல்லா மலர் மகள்
மற்றை நிலமகள் பிடிக்கும் மெல்லடி” என்றும், “பெருநாட்டின்
ராஜாஜ் ஷரிஃத் ஷரீஃம்” [பத்மா தாத்ரீ கராப்யம் பரிசித்
சரணம்] என்றும் சொல்லுகிறபடியே—திங்கள்போல் முகத்த
ரான திருமடத்தை மண்மடத்தை விருவநம் தமது குலம
ஸுகுமாரமான திருக்கைகளாலே திருவடிகளைப் பிடிக்க, ஆரக்க
மாக யோசனை நித்திரை செய்தாள் பவனே! அன்கை.

மலரன் — மலர்ன்ன; மலர் போன்ற. அறிதூயில் — உறங்
குவான் போல் யோகுசெய்யுந் தூயில். அமிந்தனை — முன்னிலை
வினைமுற்று.

தெறிமுறை நால்வகை வருணாழ் மாயினை
மேககு மைம்பெரும் பூதமும் நீயே
அறுபத முரலுங் கூத்தல் காரணம்
ஏழ்விடை யடங்கச் செற்றனை அறுவகைச்
சமயமு மறிவரு நிலையினை ஐம்பால்

ஓதியை ஆகத் திருத்தினை அறமுதல்
நான்க வையாய் மூர்த்தி மூன்றாய்
இருவகைப் பயனு பொன்றாய் வீர்த்து
தின்றினை

நெறி முறை சாஸ்திர முறைப்படி
யேயுள்ள
நால் வகை } நான்கு ஜாதிகளின்
வருணமும் } மரியாதைக்கும் சிர்
ஆயினை } வாழ்க்கை யிராதின
மே தரும் ஜ } ஆன்மாக்கள் பொ
பெரு சூழ் } ருந்தத்தக்க பஞ்ச
மும் தீயே } மஹா பூதங்களுக்கும்
பிரவர்த்தகனாயிரா
தின்றாய்;
அறபதம் } வண்டுகள் (மதுபா
மூலம் கூந் } னத்திற்காக வந்து
தல்காரணம் } மொய்தது) நீங்கா
ரம் செய்யப்பெற்ற
கூந்தலையுடைய நப்
பின்னைப் பிராட்டிக்
காக
எழு விடை எழு நிஷபங்களை
யும்
அடங்க } வலியடக்கி கொடுத்த
செற்றினை } தாய்;
அறுவகை } பாஹ்ய குத்ருவத்தி
சமயமும் } மதஸ்தாநாலே
அறிவு அரு } அறிந்துகொள்ளக்
கூடாத

இலையின் இலையைப் புடைய
இயிராசின்ருய்;
ஐம்டால் ஒதி } மென்மை குளிர்ந்தி
யை } நறுமணம் சருமை
நெடுமை என்னும்
ஐந்து வகைக்க
ளமைத்த கூத்தலை
புடையளான பிராட்
தியை
ஆகத்து திருமார்பிலே
திருத்திக் கொண்
டிராசின்ருய்;
அறம் முசல் } தருமம் முதலிய
நான்கு அவை } நான்கு புருஷார்
ஆய் } தத்தங்க னையும்
கொடுப்பவருய்
மூன்று மூர் } தரிமூர்த்தி ன்வருபி
த்தி ஆய் } யாய்
இரு வகை } ஸ்க துக்கங்க ளிர
பயன் ஆய் } ண்டிக்கும் நீர்வாழ்க
னாய்
ஒன்று ஆய் } தாவ ஒருவனாயிருக்
விரித்து } தம பிரபஞ்சமுழுவ
சின்றினை } திலும் விரிபத்து
கின்றாய்.

—***—நெறி முறை....ஆயினை— பிராமணர் சுஷத்ரியர் வைச்யர்
சூத்ரர் என வருணங்கள் நான்கு. விராட் புருஷனை எம்பெருமா
னுடைய திருமுகத்தினின்றும் பிராமணனும், புஷத்தினின்றும்
சுஷத்ரியனும், துடையினின்றும் வைச்யனும், திருவடிபினின்றும்
சூத்ரனும் உண்டானதாக வேதங்கள் கூறுகின்றமையால் நால்
வகை வருணமும் எம்பெருமானுருளேபாயினன். அன்றி, அந்
தந்த ஜாதிகட்கு உரிய கருமங்களை சாஸ்திரமுகத்தாலே விதித்து
அந்தந்த வருணங்களின் மரியாதை வழுவாமல் நடத்திக்கொண்டு
போகிறவன் நீ என்றதாகவுமாம். இங்ஙனன்றிபும், வர்ணாசிரம

வொழுக்கங்கள் வருவாமலிருக்கிற அவ்வவர்களே யித்
யோக்யமாச ஆராதிக்கப்படுகின்றாய் என்றதாகவுமாம்.

வருணம்—வாரண மென்ற வட சொல் விகாரம். முற்காலத்
தில் ஒரு வரம்பிலே நின்று விவாஹாதிகள் நடந்து வந்த போது
உடல் நிறத்தைக் கொண்டே இன்னான் பிராமணன், இன்னான்
கூத்திரியன் என்றிப்படி அறியக்கூடிய நிலைமையிலிருந்தமையால்
நிறமென்னும் பொருள்தான் வாரண சப்தத்தையிட்டு ஐதிகப
வ்யவஹரித்து வந்தனராம்.

மேதகும் ஐம்பெரும் பூதமும் நீயே—கிலம நீர் தி கால் விசர்பு
என்கிற பஞ்சபஹா பூசங்களும் நியிட்ட வழக்கு என்றபடி.
மேதகும் என்றது—ஆத்மாக்கள் பொருத்தி வந்ததிப்பதற்குத்
தகுதியான என்றபடி. சரீரமற்ற ஆத்மா ஸூக துக்காதிகளை
அதபவிக்க இபலாதாகையாலே ஆத்மாக்கள் விஷயாதுபவத்
திலே மேவுவதற்குத் தகுதியாகவுள்ளவை பஞ்ச பூதங்களாம்.
ஆத்மாக்கள் புகழ் சரீரங்கள். பஞ்ச பூத மயங்களிற்றி. அவ்வவர்
களுடைய கருமங்களுக்குத் தகுதியாக உண்டாகிற பஞ்ச
பௌதிக சரீரங்களுக்கு அந்தராத்மாவாயிராநின்றாய் என்றதாக
வுமாம்.

அறுபதம்....சேற்றனை—கும்பனென்னும் இடையர் தலைவனது
மகனும் நீளாதேளியின் அப்சமாசப் பிறந்ததனால் நீளா என்ற
பெயரால் வழங்கப்பட்டு வருபவனுமான நப்பின்னைப் பிராட்டியை
மணஞ் செய்துகொள்ளுதற்காக அவள் தந்தை கர்யா சல்கமராக
குறித்தபடி யார்க்கும் அடங்காத அஸூராவேசம் பெற்ற ஏழு
எருதுகளையும் கண்ணிரான் ஏழு திருவுருக் கொண்டு சென்று
வலியடக்கி அப்பிராட்டியை மணஞ் செய்து கொண்டனன் என்ற
வரலாறு இங்கே உணரத்தக்கது வண்டு ஆமகாதுடைமைபற்றி
அறுபதம் என்று பெயர் பெற்றது ஷடபதமென்பர் வடநா
லாரும். நப்பின்னை தனது கூந்தலில் மதவெள்ள மொழுகும்
நறுமலர்களை அணிந்து கொண்டிருப்பளாதலால் அவளது கூந்த
லில் வண்டுகள் மொய்த்து முாலா நிற்கும். அறுபத முாலுங்
கூந்தலை யுடையவள் என்னும் பொருளில்.....கூந்தல் என்றது
அன் மொழித் தொகை. சேற்றனை—முன்னிலை யொருமை வினை
முற்று.

அறுவகைச் சடயமும் அழிலருநிலையினை—சாக்யர் உலூக்யர்
பௌத்தர் சார்வாகர் பாசுபதர் காணாதர் என்றப்படி சொல்லப்
படுகிற புறமத்தவர்களாலே அறியக்கூடாத ஸ்வரூப ரூப குண
விபூதிகளையுடையை என்ற படி. எம் பெருமானுடைய சீர்
நேறாக கிருபையைப் பெற்ற ஆழ்வார்போல்வார்க்கு அவை
தெரியுமே யன்றி மற்றையோர்க்குத் தெரிய விகிலையிறே,

ஐம்பாலோதியை ஆகத்திருத்தினை—ஓதி யென்று கூந்தலுக்
குப் பெயர். கூந்தலின் பான்மை ஐவகையதாம்; மிருதுவா
யிருத்தல் குளிரந்திருத்தல் நறுமணம் மிக்கிருத்தல் கறுத்திருத்தல்
நீண்டிருத்தல் ஆகிய இவை உத்தம கேச லக்ஷணங்களாம். அந்
தகைய சிறந்த கூந்தலையுடையளான திருமாமகளைத் திருமார்
டிலே கொண்டுள்ளாய் என்றவாறு.

ஐம்பா லோதி—என்றவிதமும் அன்மொழித் தொகை.

அறமுதல் நான்கவையாய்—தர்மம் அர்த்தம் காமம் மோக்ஷம்
என்கிற நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் அர்த்திசட்கு அளிப்பவன்
என்கை.

மூர்த்தி மூன்றாய்—படைப்புத் தொழிலை நடத்துகைக்காக
நான்முகனை ஆவேசித்தும் ஸம்ஹாரத்தொழிலை நடத்துகைக்காகச்
சிவபிரானை ஆவேசித்தும் ரக்ஷணத் தொழிலை நடத்துகைக்குத்
தானான தன்மையிலே இருந்தும் ஆக விப்படி மூவுருவினையு
யுருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹார கர்த்தாவாபிரா தீன்றாய் என்கை.

இருவகைப் பயனாய்—சேதநர் செய்யுங் கருமங்களுக்கெல்
லாம் ஸுகமாவது துக்கமாவது பயனாகத் தேறும். கருமம்
வாயிலாக அந்த ஸுகதுக்கங்களுக்கு ப்ரியோஜகன் நீ என்கை.

ஒன்றாய் விரிந்து நின்றனை—ஸஞ்ஜம சித்சித்திசிஷ்ட
ப்ரஹ்மமான தானே ஸ்தூல சித்சித்திசிஷ்ட ப்ரஹ்மமாகக்
காணப்படுகின்றமையைக் கூறியவாறு. திருவாய் மொழியில்,
“மாபா வாமநனை மது சூதா நீயருளாய், தீயாய் நீராய் நிலையு
யிசும்பாய்க்காலாய், தாயாய்த் தந்தையாய் மக்களாய் மற்றுமாய்
முற்றுமாய், நீயாய் நீ நின்றவாறு இவை என்ன நியாயங்களே”
என்று தொடங்கி அருளிச்செய்த பாசுரங்கள் இங்கே அறுஸந்தே
யம்.

அறி தயி	யோக நித்திரை செய்வ	நின்	உன்னுடைய
வ்.அமர்த்த	தில ஆஸத்தனா	அடி இணை	உபய பாதங்களை
பரம	ஸர்வேசுவரனே!	பணிவன்	ஆசிரிய்கின்றேன்;
வரும	} இந்த ஸம்ஸாரத்தில் நோக் கூடிய துக்கம் கன் நீங்க	வினை	வழலரத் துன்பக் களை
இடர்		மாற்ற	போகியருள் வெணும்
அகல			

—***—“ஒருபேருந்தி” என்று தொடங்கி “ஒன்றாய் விரிந்து நின் றீனே” என்னுமளவும், எம்பெருமான் ஆர்ரிதர்களைக் காத்தருள் வதற்காகச் செய்த செயல்களையும் மற்றும் அவனுடைய ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களையும் பாக்கப் பேசி, பேற்கூறிய திருக்குணங்க ளெல்லாம் செவ்வனே விளங்கத் திருக் குடந்தையில் கிடக்கிற கிடையிலே ஈடுபட்டு அங்கே சரணாகதி பண்ணித் தலைக் கட்டு கிறார்.

திருக்குடந்தையின் நீர்வளம் நிலவளம் முதலியவற்றைச் சில விசேஷணங்களால் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றார். எப்போதும் வற் றாத தேன் வெள்ளங்களை யுடைய பூஞ்சேலைகள் சூழ்ந்ததும் பல பல ரத்னங்களைக் கொழித்துக்கொண்டு வருகிற காவிரிநீர் பாயப் பெற்றதும், அக்காவிரியின் நீர்வளத்தாலே செந்நெற்பயிர் கள் நன்றாக விளையப் பெற்ற கழனிகள் கண்ட விட மெங்கும் ஒங் கப் பெற்றதும், வித்வான்கள் வாழப்பெற்றதும், சந்திர மண்ட லம் வரையில் நீண்டு விளங்குகின்ற கனக மாளிகைகள் திகழப் பெற்றதும், பல்வகைச் செல்வமும் நிறைபப் பெற்றதுமான திருக் குடந்தையிலே, அத்தணர்கள் புருஷஸூக்தம் முதலிய வேதவாக் கியங்களை அதுஸந்தித்துக் கொண்டு வந்து பணியும்படியாக சேஷ சயனத்திலே திருக்கண் வளர்ந்தருளும் கெடமாலே! எனது தாப மெல்லாம் தீரும்படி உன்றன் திருவடியினைக்ளைப் பணிகின்றேன்; இனியாகிலும் எனது ஸம்ஸார தாபங்கள் தீரும்படி அருள் புரிய வேணும்.—என்று ஆர்த்தாராய்ச் சரணம் புருத்து தலைக் கட்டின ராயிற்று.

கற்போர் புரி செய் என்ற விடத்து இரண்டு வகையான பாட மும் அதற்கு ஏற்ப அர்த்த பேதமும் உண்டு;—புரி செய் என்பது ஒரு பாடம்; புரிசை என்பது மற்றொரு பாடம்.

“வித்வான்கள் படுகாடு கிடக்கும் நகரி” என்ற பெரியவாச் சான்பிள்ளை ஸ்ரீஸூக்திக்குத் தகுதியாகப் புரி செய் என்ற பாடம்

கொள்ளத்தக்கது; புரி என்ற வடசொல் நகரமெனப் பொருள் படும்; சுற்போர்களுடைய [வித்வான்களுடைய] புரியாகச் செய் யப்பட்டதென்க. மற்றொரு சுறிய வியாக்கியானத்திலே “தொழில் ஓரப்படாநின்ற உள்ள மதிள்களையுடையதாய்” என்ற ஸ்ரீஸூக்திக்குத் தகுதியாகப் புரிசை என்ற பாடம் கொள்ளத்தக்கது.

• “கற்பு ஓர் புரிசை” என்று பிரித்து, நல்ல வேலைப் பாடுகளை யுடைய திருமதில்களை யுடைத்தான என்று கொள்க. புரிசை என்ற ஒரு பாடத்திலேயே இரண்டு வகைப் பொருள்களையும் பொருந்த விடலா மென்பாருமுளர். நிற்க.

கனக மாளிகைகளினின்றும் நிமிர்ந்த கொடியானது நிகம்பி விளம்பிறைபைத் துவக்கு மென்ற அதிசயோக்தியினால் அவ்விடத் துத் திருமாளிகைகளின் ஓக்கம் தெரிவிக்கப்பட்டதாகும்.

ஆடு அரவு—எம்பெருமான் எப்போதும் தன்னோடு அணைத் திருக்கப் பெற்றதனால் மகிழ்ச்சிக்குப் போக்கு வீடாகப் பட மெடுத்தாடுவன் திருவனந்தாழ்வான். அமளி—படுக்கை. அறி துயில்—ஐக்கரணத்தோடு கூடிய நித்திரை; அதாவது யோக நித்திரை. *உறங்குவான் போல் யோகு செய்யும் பெருமானே.

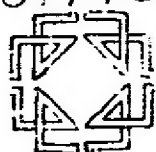
ஆக இப் பிரபந்தத்தால்—தம்முடைய ஆர்த்தி யெல்லாக் தோற்றத் திருவடிகளிலே தீர்க்க சாணாகதி பண்ணியும் இன்னும் இவரைக் கொண்டு சில தவ்யப் பிரபந்தங்களை வெளியிடுவித்து உலகத்தை வாழ்விக்க வேணு மென்று திருவுள்ளம் பற்றிய எம்பெரு மான் இவ்வாழ்வார்க்கு வந்துமுகங் காட்டா தொழியவே, இனி மடலூரப் புகுகிரார் என்று—மேல் திருமடல் பிரபந்தத்தோடே இதற்கு ஸங்கதி கண்டு கொள்க.*.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

திருவெழுக்கற்றிருக்கை உரை

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

முடிவில் அதுஸந்திக்கும் தனிப்பாடல்.

(கம்பர் பாடிய தென்பர்)

[கட்டளைக் கலித்துறை.]

இடங்கோண்ட நெஞ்சத் திணங்கக் கிடப்பன
என்றும் பொன்னித்
தடங்கோண்ட தாமரை குழும்மலர்ந்த
தண்பூங் குடந்தை
விடங்கோண்ட வேண்பல் கருந்துத்தி
செங்கண் தழுவமிழ்வாய்
படங்கோண்ட பாம்பனைப் பள்ளிகோண்டான்
திருப்பாதங்களே.

பதவுரை.

பொன்னி	காவேரியின் கரையி	படம்	படங்கோயும் உடைய
தடம்	லுள்ளதும்	கோண்ட	
கோண்ட		பாம்புஅனை	திருவனந்தாழ்வானு
குழும்	ராற்புறங்களிலும்		கிற சயனத்தில்
தாமரை	தாமரைப் பூக்கள்	பள்ளி	பள்ளி கொண்டருள்
மலர்ந்த	மலர்ந்திருக்கப் பெற்ற	கொண்	கின்ற ஆராவமுதனு
தண்	தும்	டான்	டைய
	குயிர்ச்சி பொருந்திய	திருபாத	திருவடிகளானவை
	தும்	ங்கள்	
பு	அழகியதுமான	இடம்	விசாலமான (எனது)
குடந்தை	திருக்குடந்தையிற்—	கோண்ட	நெஞ்சினுள்ளே
விடம்	விஷமுண்ட வெளுத்த	நெஞ்சத்	
கோண்ட	பற்களைபும்	து	
வேண்பல்		என்றும்	எப்போதும்
கருதுத்தி	கரிய துத்தியையும்		
செங்கண்	சிவந்த கண்ணையும்	இணங்கி	பொருத்தி யிருப்பவை
தழல்	நெருப்பைக் கக்குகிற	கிடப்பன	களாம்.
உமிழ்	வாயையும்		
வாய்			

—***—இது ஆழ்வார் தாம் அதுஸந்திக்கிற பாவனையாகவே இயற்றப்பட்ட பாசரம். காவேரியாற்றின் கரையிலேயுள்ள பரம போக்யமான திருக்குடந்தையிலே திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக் கண்வளர்கின்ற ஆராவமுதனுடைய திருவடிகள் ஒருகாலும் என் னெஞ்சை விட்டு நீங்கா என்றதாயிற்று. *
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருவெழுக்கூற்றிருக்கையின் தாத்தாபர்ய ஸங்கரஹம்.

ஒரு கால் திருநாடிக் கமலத்தில் நான்மு கலைப் படைத்த
வனே!, ஸ்ரீரய சந்திராதிகள் அஞ்சி கடுங்குவதற்குக் காரணமா
யிருந்த இலங்கையை நீருக்கினவனே!, மாவலிபக்கல் வாமரம்பற்ற
மசாரியாய்ச் சென்று மூவடிமண் இரந்து பெற்று ஈடியாலே
உலக மெல்லா மளந்தவனே!, பெரிய திருவடிமீதேறி மடுவின்
கரையிலே வந்து கஜேந்திரனைக் காத்தருளினவனே!, நெற்
முறை நின்ற அந்தணர்களால் வணங்கப்படுபவனே!, ஜிதேந்திரி
யர்களான ஸாத்திகர்களாலே அறியக்கூடிய ஸ்வருடத்தைபுடைய
வனே!, பாமசிவனுலுர் அறிய வொண்ணாத பெருமை பெருந்திய
வனே!, வராஹாவதாரஞ்செய்த பூமியை உத்தரித்தவனே!, அறு
சுவைப்பயனுமானவனே!, பஞ்சாயுதாழ்வாரர்களைத் திருக்கையில்
தரிப்பவனே!, சதுர்ப்புஜனே!, கடல்வன்னனே!, திருமகனும்
மண்மகனும் அன்புடன் திருவடி வருடத் துயில் கொள்பவனே!,
ப்ராஹ்மணை நாலுவருணங்களுக்கும் ப்ரதிஷ்டாபகனே!, பஞ்ச
பூத சரீரனே!, சுப்பிரகீர்பிராட்டி க்காக ஏழ் விடைகளை வலி
யடக்கினவனே!, புறமதத்தவர்களால்நய வொண்ணாத ஸ்வருப
ஸ்வபாவங்களைபுடையவனே!, திருமகள் சேர்மார்பனே!, சதுர்
விதபுருஷார்த்த ஸ்வரூபியே!, தரிசுர்த்த ஸ்வரூபியே!, ஸுகதுக்க
நிர்வாஹகனே! பிரபஞ்ச மெங்கும் பரந்து நிற்கும் மூலப்பொருளே!
பரமவிலகலுடைய திருக்கூடந்தையிலே திருக்கரை துயில்பவனே!
உன்னை அடிபணிகின்ற அடியெனுடைய நினைகளை மெல்லாம்
தீர்த்தருள வேணும்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடி களே. சரணம்.

பெருமாள் கோயில் பிரதிவாதி பயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய

திருவெழுக்கூற்றிருக்கை

தீவ்யார்த்த தீபிகை

முற்றிற்று.